

kakatuo Z 𐀓. G. de papagoj, kun plumoj de vivaj koloroj (*cacatua*).

kakto Z 𐀓. G. de ~acoj, ekzotika planto, grasa k dorneca (*cactus*).

* **Kalo**. Loko en la haŭto, precipe ĉe piedoj aŭ manoj, malmoliginta pro la frotado. ~a. Havanta ~ojn : ~aj manoj de laboristoj.

kalandro 𐀓. G. de kurkulioidoj, koleoptero, kiu mangas la tritikajn grajnoj (*calandra*) (= grenskarabo).

kalandri Z (tr) 𐀓. Glatigi tolajojn, ŝtofon, paperon per specialaj rulcilindroj, por doni al ili brilecon. ~o. Ago ~i. ~ilo. Maŝino por glatigi k brilantigi ŝtofojn, glaciegi paperon : ~iloj estas formataj el tri rulcilindroj : du kartonaj k unu metalo.

kalcio Z 𐀓. Ca. Ĥemia elemento. Metallo flaveblanka, kiun enhavas la kalko.

kalcini (tr). Cindrigi per forta varmigo nefandebajn substancojn : ~ita magnezo.

* **Kaldrono**. 1 Granda metalvazo por kuiri, boligi ktp : ~o ridas pro potu, k mem estas kola Z ; ne batalu pot' el tero kontraŭ ~o el fero Z (ne ataku pli fortajn ol vi). 2 (Ge) Rondvalo. ~ego. Granda ujo, kie oni vaporigas akvon, por funkciigi vapormaŝinojn.

Kalejdoskopio. Optika aparato, enhavanta tri spegulojn k multajn diverskolorajn vitropecetojn, k donanta simetriajn bildojn, kiuj ŝanĝiĝas ĉe plej malgranda movo de l' aparato : (f) konfuzaj ideoj ~as (senĉese ŝanĝigante pasas, svarmas) en lia kapo.

kalendaro Z. Unua tago de la monato ĉe la Romanoj : *formeti gis la grekaj ~oj* Z (prokrasti la aferon ĝis la tago de sankta Neniamo). Ne ekzistis ~oj en la greka kalendaro).

Kalendaro. 1 Sistemo pri kalkulo k divido de la tempo : la franca revolucio provis starigi novan ~on anstataŭ la Gregoria. 2 Libreto aŭ tabelo, montranta la dividojn de la jaro laŭ sezonoj, monatoj ktp : poŝ~o ; ŝirfolia ~o.

Kalendulo. Vegetaĵo el fam. kompozit-oj, kun flavaj floroj (*calendula*).

* **Kaleŝo**. Kvarrada, kunrisorta, ĝenerale kovrita veturilo por personoj : vojo neirebla por ~oj. ~ego Z. Granda lukso ~o. ~isto. 1 Kondukanto de ~o. 2 Kon-

struisto de ~oj. ~aĵo. Ĉio en veturilo, kio ne estas la radaro k la motoro.

* **Kalfatri** (tr). Ŝtopi fendojn de ŝipo per stupo k gudro.

Kallo K. Ĥemia elemento, metalo, vaporigema, kiu oksidiĝas en malseka aero.

Kalibro. 1 Diametro interna de tubo : ~o de kanono, pafilo. 2 Ekstera diametro de cilindro aŭ sfera korpo : ~o de kuglo, obuso. ~1 (tr). Mezuri la ~on de io. ~igl. Fari, ke iu korpo havu ian precizan ~on.

Kalifo. Regnestro de Arabujo, kiu kunigas la politikan k religian povojn.

* **Kalko**. 1 Piedhava, plejofte metalo, iom luksa pokalo : se la ~o tro pleniĝas, la vino elverŝiĝas Z ; (f) por la maldolĉa ~o, kiun ili trinkas el la manoj de la samtempuloj, la posteuloj konstruas al ili monumentojn Z. 2 (K) Sanktikigita vazo, uzata por konsekro de la vino dum la meso. 3 Ekstera parto de floro, ordinare verda k formita per folietoj nomitaj sepaloj (Kp korolo).

kaliklo 𐀓. Verticelo da folioj ĉirkaŭanta la kalikon ĉe multaj floroj k formanta kvazaŭ duan kalikon. ~(ohav)-a. Havanta ~on.

* **Kalikoto**. Kotona teksaĵo, simila tonaŭlon sed pli dika ol perkalo.

kallisteo 𐀓. G. de kompozitoj konsistanta nur el unu speco, devenanta el orienta Azio, nun multe kulturata en Eŭropo kiel ornama planto : ~o similas grandan lekanton (*callistephus chinensis*).

* **Kalko**. Kalcioksido, ĉefelemento de marmoro, gipso, k uzata kiel mortero. ~1 Z (tr). Surkovri surfacon per ~o, por ĝin blankigi. ~umi (tr). Surjeti ~on sur kampon, por plibonigi la teron. ~argilo. Marno.

* **Kalkano**. Posta parto de la homo aŭ simia piedo : li turnis sin sur la ~oj. ~umo. Posta suba parto de la ŝuo : li skuas la pugnon k batas per ~umo la plankon Z ; kaŭĉukaj, turniĝeblaj sub~umoj (moveblaj ~umoj, kiujn oni fiksas sub la ordinariajn, por ŝirmi ilin kontraŭ tro rapida foruzo). ~sidi (ntr) = kaŭri.

kalkaneo ♥. Kalkana ostro.